

ikke see, at denne Landsdeels virkelige Interesse i mindste Maade vil blive tilfredsat ved det af mig indbragte Lovforslag.

David: Naar jeg har begjært Ordet saa tidligt under denne Forhandling, saa er Grunden dertil ikke den, at jeg i en lang Række af Aar som et af Regjeringen udvalgt Medlem af det sjællandske Jernbaneselskabs Controlbestyrelse har havt Andeel i de sjællandske Jernbaners Drift, hvorfor jeg maaskee kunde antages ligesom at føle mig ubehageligt berørt ved de temmelig stærke Udfald, som det ærede Medlem, der først havde Ordet (Zessen) gjorde imod det nævnte Selskabs Bestyrelse. Dette er langtfra Grunden til, at jeg nu har taget Ordet. Man maa være saa vant til at høre uretfærdige Domme og at være Gjenstand for voldsomme Angreb, naar man har Deel i et saadant Selskabs Bestyrelse, at man virkelig snart vænner sig til meget roligt at høre paa dem. Hvad jeg derimod troer at burde minde Forsamlingen om, forbi den af mig omtalte ærede Taler ogsaa paa det Punkt, troer jeg, søgte at gjøre ganske falske Sætninger gjældende, det er, at Publikums Interesser og Jernbaneselskabernes Interesser falde langt mere sammen, end man i Almindelighed troer; det er en grundsaft Sætning at troe, at den, der har Actionairernes directe Fordeel i Sigte, derved lukker Vindene for Publikums Interesser. Ja, jeg veed meget godt, at man kan indrette Fartplanerne og Taxterne, som man vil, uden at man dog vil kunne tilfredsstille Alle enten med Hensyn til Communicationens Hyppighed og Bequemmelighed eller med Hensyn til de enkelte fassatte Taxter. Men saa Meget er imidlertid vist, at, dersom Jernbaneselskabet skal høste Fordeel af den i Actierne anlagte Capital, saa maa det være derved, at dets Fartplaner og Taxter ere saaledes indrettede, at Publikum ogsaa virkelig kan finde sig nogenlunde tilfredsstillet derved; vil man derimod tænke paa at indrette Fartplaner og Taxter saaledes, at der aldrig skal reise sig nogen Klage, eller at ikke Enkelte til enkelte Tider skulle føle sig mindre vel tjente med Fartplanen, saaledes som den er indrettet i Dieblisset, saa troer jeg, at man eftertragter en Chimære. Det er dette,

som jeg troer, at det er vigtigt ikke at tabe af Sigte, at den Modstrid, som den ærede Taler syntes at ville vække en Formodning om, der var mellem Actionairernes Fordeel og Publikums Fordeel, den eksisterer slet ikke, den er et Hjernespind. Viis mig den Plan, som Publikum er bedst tjent med, og jeg er da vis paa, at den ogsaa meest vil være til Actionairernes Fordeel. — Der er endvidere en Omstændighed ved denne hele Sag, som jeg ogsaa troer at burde bringe i Thingets Erindring, thi, omendstjondt den høitærede Minister vistnok allerede paa en meget klar og slaaende Maade har imødegaaet den ærede Taler, saa synes det mig dog, at det er en Omstændighed, som ikke bør være ubekjendt for det høitærede Thing. Det er — og det tør jeg med fuldkommen Bestemthed sige — ingenlunde det sjællandske Jernbaneselskab, som har provoceret hele denne Sag. Det er heller ingenlunde en Tilfældighed, at den nu kommer frem. Frykten for, at Peto, Brassley & Betts vilde overdrage det fingerede Driftselskab i en enkelt privat Mand, en Udlændings Haand, har allerede længe eksisteret; det er sikkert enkelte af Thingets Medlemmer og i alt Fald den høitærede Indenrigsminister bekjendt, at det engelske Huus Peto, Brassley & Betts har villet overdrage den hele Sag i et enkelt fremmed Huses Hænder, hos hvilket man vistnok ikke turde forudsætte den største Velvillie imod Danmark, og som vilde bringe et meget farligt administrativt Element her ind i Landet. Dette Huus har imidlertid ikke fundet sin Regning ved Sagen; det er ingenlunde, forbi det maaskee vilde føle det noget mindre behageligt at virke her i Danmark, at det ikke er gaaet ind paa den; havde det fundet sin Regning derved, var det nok gaaet ind derpaa. Jeg vil nu vel ikke sige, at Huset Peto, Brassley & Betts er i en Opløsningsstilstand, men saa Meget er dog vist, at det saa meget hellere vil stille sig af med det her omhandlede Actio, som der er mange Forhold imellem dets Medlemmer, der søges regulerede. Der er altsaa en meget stor Sandsynlighed for, at det jydsk-sjyenske Jernbanedriftselskab, som nu gaaer under deres Navn, hvis det ikke overtages enten af Regjeringen eller af et privat Selskab, som er dansk, vil gaae over i en fremmed privat